

MATEUSZ BŁACHUCKI

ORCID: 0000-0001-5805-048X

Instytut Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk

mateusz.blachucki@inp.pan.pl

Zawieszenie postępowania antymonopolowego i kontrola sądowa czynności Prezesa UOKiK w tym zakresie

Abstrakt: Przedmiotem artykułu jest analiza instytucji zawieszenia postępowania antymonopolowego. Analizując różne rodzaje spraw rozpatrywanych w toku postępowania przed Prezesem UOKiK, wykazano, że postępowanie to może być zawieszane jedynie z urzędu. W tym zakresie autor tekstu rewiduje dotychczasowe poglądy doktryny i Prezesa UOKiK o dopuszczalności zawieszenia postępowania antymonopolowego w sprawach kontroli koncentracji na wniosek. Ustalenia artykułu podważają jednocześnie dominujący pogląd o niezaskarżalności postanowień o zawieszeniu postępowania wydawanych na podstawie ustawy antymonopolowej. W opracowaniu wskazano również, że kontrolę sądową czynności organu antymonopolowego w sprawie zawieszenia sprawują sądy powszechne i Sąd Najwyższy.

Słowa kluczowe: postępowanie antymonopolowe, zawieszenie postępowania, zażalenie administracyjne, Prezes UOKiK, sąd antymonopolowy.

Wprowadzenie

Postępowanie antymonopolowe tworzy procesowe ramy rozpatrywania spraw z zakresu ochrony konkurencji toczących się przed Prezesem UOKiK na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: u.o.k.k.)¹. Od

¹ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2021 r. poz. 275).

początku transformacji ustrojowej działania organu antymonopolowego nakierowane były na stworzenie otwartej gospodarki wolnorynkowej. Przykładem takich starań były między innymi działania organu antymonopolowego w procesie prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych². Działalność Prezesa UOKiK jako organu policji gospodarczej³ wymagała jednak stworzenia odpowiednich ram prawnych.

Regulacja antymonopolowa jest przykładem reglamentacji, czyli objęcia regulacją prawną danego obszaru życia społecznego lub gospodarczego w celu ograniczenia praw podmiotów, w tym podmiotów podejmujących i prowadzących działalność gospodarczą⁴. Z uwagi na to regulacja antymonopolowa musiała zostać ukształtowana tak, aby ingerując w wolność gospodarczą przedsiębiorców, jednocześnie zawierała specyficzne i dostosowane do jej przedmiotu normy. Wyrazem tej specyfiki jest sposób uregulowania zawieszenia postępowania antymonopolowego. Z jednej strony widoczne są modyfikacje dopuszczalności tej czynności, a z drugiej — wprowadzone uzupełnienia przepisów k.p.a.⁵ doprowadziły do sporów doktrynalnych i wątpliwej prawnie praktyki decyzyjnej Prezesa UOKiK.

Niniejsze opracowanie jest pierwszą w literaturze polskiej analizą wskazanego zagadnienia; przedstawia też propozycję nowej interpretacji przepisów oraz rozwiązania zidentyfikowanych problemów naukowych i jurysdykcyjnych. Jednocześnie stanowi wyraz uznania dla dokonań naukowych prof. Tadeusza Kocowskiego i formę podziękowania za płynące z jego badań inspiracje.

Postępowanie antymonopolowe i rodzaje spraw antymonopolowych

Odrębności postępowania antymonopolowego względem k.p.a. stawiają przed doktryną pytanie o charakter prawny tego postępowania. Duża część jej przedstawicieli skłania się ku twierdzeniu, że postępowanie antymonopolowe powinno być także określane jako postępowanie hybrydowe⁶. Z kolei doktryna procesu

² M. Guziński, T. Kocowski, *Struktura prawna władczych działań organów administracji w procesie prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego*, „Państwo i Prawo” (dalej: PiP) 1994, nr 9, s. 65.

³ T. Kocowski, W. Małecki, *Niezbędność organów państwowego nadzoru policyjnego w gospodarce*, „Prawo” 331, 2020, s. 135.

⁴ T. Kocowski, *Reglamentacja działalności gospodarczej*, [w:] *System Prawa Administracyjnego*, t. 8a. *Publiczne prawo gospodarcze*, red. R. Hauser, Z. Niewiadomski, A. Wróbel, Warszawa 2013, s. 679.

⁵ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 roku — Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2021 r. poz. 735).

⁶ Z. Kmieciak, *Postępowanie w sprawach ochrony konkurencji a koncepcja procedury hybrydowej*, PiP 2002, nr 4, s. 47.

cywilnego często ujmuje postępowanie antymonopolowe jako przedsądowe postępowanie administracyjne⁷. Akceptując wskazane poglądy, koncentrujące się na sposobie budowy norm oraz modyfikacji jurysdykcji sądowej w sprawach antymonopolowych, tracimy jednak z pola widzenia istotę badanej procedury i jej administracyjny charakter. Musimy bowiem wziąć pod uwagę, że postępowanie antymonopolowe jest przykładem postępowania administracyjnego szczególnie. Przy przyjęciu tej tezy można wskazać, że skoro istotą postępowania administracyjnego jest rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej przez właściwy organ administracji publicznej w drodze decyzji, to postępowanie antymonopolowe spełnia ten podstawowy warunek. Sprawy antymonopolowe są sprawami administracyjnymi, Prezes UOKiK zaś jest centralnym organem administracji rządowej i rozstrzyga sprawy w formie decyzji administracyjnej. Należy przy tym podkreślić, że charakter postępowania administracyjnego jest najlepiej dostosowany do celu, jakim jest ochrona interesu publicznego poprzez zagwarantowanie istnienia wolnej konkurencji na skutek niedopuszczenia do działań przedsiębiorców o charakterze antykonkurencyjnym. To właśnie ochrona interesu publicznego stanowi o wyrażnie administracyjnym charakterze tego postępowania⁸.

Ustalenie charakteru prawnego postępowania antymonopolowego ma znaczenie kluczowe, gdyż w razie wątpliwości pozwoli na wskazanie, jaki wzorzec postępowania powinien być punktem referencyjnym. W tym miejscu warto jeszcze określić, jakie sprawy są rozstrzygane w toku tego postępowania. Są to sprawy antymonopolowe toczące się na podstawie przepisów u.o.k.k. w postępowaniu przed Prezesem UOKiK, których przedmiotem jest publicznoprawna ochrona konkurencji. O zakwalifikowaniu danej sprawy decydują więc elementy formalny i materialny. Pierwszy człon definicyjny wskazuje na przepisy prawa powszechnie obowiązującego, będące podstawą zaistnienia sprawy, oraz na organ właściwy do ich realizacji. Druga przesłanka odsyła do wartości, to jest ochrony konkurencji, która ma być przedmiotem ochrony w postępowaniu, a jednocześnie podstawowym kryterium rozstrzygania sprawy, oraz wskazuje na charakter tej ochrony — publicznoprawny⁹. Sprawami antymonopolowymi *sensu stricto* będą sprawy dotyczące: 1. praktyk ograniczających konkurencję, 2. kontroli koncentracji, 3. nakładania kar administracyjnych z tytułu deliktów antymonopolowych. Sprawą antymonopolową *sensu largo* będzie sprawa stanowiąca przedmiot postępowania wyjaśniającego.

⁷ T. Ereciński, *Postępowanie w sprawach o przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym*, PiP 1991, nr 1, s. 33.

⁸ Szerzej zob. M. Błachucki, *System postępowania antymonopolowego w sprawach kontroli koncentracji przedsiębiorców*, Warszawa 2012, s. 148–152.

⁹ *Ibidem*, s. 134.

Zawieszenie postępowania w k.p.a. i u.o.k.k.

Postępowanie administracyjne powinno toczyć się sprawnie i nieprzerwanie, aby doprowadzić do rozstrzygnięcia sprawy. Niestety w trakcie postępowania mogą pojawić się przeszkody. Jeżeli są one nieusuwalne, postępowanie należy zakończyć bez rozstrzygania o istocie sprawy, umarzając je. Jeśli zaś przeszkody mają charakter usuwalny i czasowy, wtedy należy zawiesić postępowanie. Podkreśla się, że niejednokrotnie w toku procesu mogą zajść takie zdarzenia, wskutek których dalszy bieg postępowania stanie się na razie niemożliwy lub niewskazany. Wówczas bieg postępowania musi ulec zastojowi czasowemu do chwili ustania przeszkody dalszego postępowania¹⁰.

Podstawą zawieszenia postępowania antymonopolowego mogą być przepisy k.p.a. lub u.o.k.k. Zgodnie z przepisami k.p.a. mogą wystąpić obligatoryjne (art. 97 § 1) lub fakultatywne (art. 99 § 1) przesłanki zawieszenia postępowania antymonopolowego. Zawieszenie następuje w formie postanowienia, które jest zaskarżalne¹¹. Skutkiem zawieszenia postępowania jest wstrzymanie biegu terminów przewidzianych w kodeksie. Natomiast u.o.k.k. dodaje jeszcze jedną podstawę do zawieszenia postępowania, zawartą w art. 87 ust. 3. Zgodnie z tym przepisem jeżeli właściwy organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej prowadzi postępowanie w tej samej sprawie na podstawie art. 101 lub 102 TfUE, a Prezes UOKiK wszczął postępowanie antymonopolowe w sprawie, może on — w drodze postanowienia — zawiesić postępowanie do czasu wydania rozstrzygnięcia przez właściwy organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego UE. Przepis ten wynika ze zdecentralizowanego systemu wdrażania europejskiego prawa konkurencji i umożliwia uniknięcie dublowania prowadzenia postępowań w tych samych sprawach. Co istotne, zasadność zawieszenia postępowania jest pozostawiona w tej sytuacji ocenie Prezesa UOKiK. Wskazana regulacja oznacza, że we wszystkich sprawach antymonopolowych wszczynanych z urzędu (dotyczących praktyk antykonkurencyjnych i kar) możliwe jest zawieszenie postępowania na podstawie k.p.a. i w jednej sytuacji opierając się na u.o.k.k. Obserwację tę potwierdza praktyka Prezesa UOKiK, który na przykład zawiesił postępowanie, gdyż czekał na prejudykat w postaci orzeczenia SN¹². Natomiast w wypadku spraw kontroli koncentracji można teoretycznie rozważać dopuszczalność zawieszenia na wniosek, ale bliższa analiza przepisów jej nie potwierdza.

¹⁰ M. Waligórski, *Polskie prawo procesowe cywilne. Dynamika procesu (postępowanie)*, Warszawa 1947, s. 305.

¹¹ Niezaskarżalna jest odmowa zawieszenia postępowania.

¹² Postanowienie Prezesa UOKiK w sprawie DOK2-411-4/06, niepubl.

Niedopuszczalność zawieszenia postępowania antymonopolowego na wniosek

Jedynie postępowania antymonopolowe w sprawach kontroli koncentracji mogą się toczyć na wniosek i dlatego tylko w ich przypadku można rozważać dopuszczalność ich zawieszania na wniosek strony. W dotychczasowej literaturze przedmiotu dowiedziono, że art. 98 k.p.a. znajduje pełne zastosowanie w postępowaniu antymonopolowym, co dopuszcza wskazany sposób zawieszenia¹³. Podobnie Prezes UOKiK w wielu sprawach dopuszczał taką możliwość¹⁴. Niestety uzasadnienie stanowiska organu jest niezwykle lakonicznie i właściwie sprowadza się do stwierdzenia, że skoro postępowanie toczy się na wniosek, to strona ma prawo żądać jego zawieszenia, a w takich sprawach nie występują okoliczności zagrażające interesowi społecznemu.

Blizsza analiza charakteru spraw antymonopolowych z zakresu kontroli koncentracji daje podstawę do zakwestionowania zarówno dotychczasowych ustaleń doktryny, jak i praktyki Prezesa UOKiK. Specyfiką tych spraw jest bowiem określony w art. 96 u.o.k.k. termin zakończenia postępowania w tych sprawach. Zgodnie z powszechnie akceptowanym poglądem orzecznictwa i doktryny jest to termin prawa materialnego¹⁵. Tymczasem art. 103 k.p.a., stanowiący podstawę wstrzymania biegu terminów po zawieszeniu postępowania, nie dotyczy przepisów prawa materialnego, a jego zakres ogranicza się do wybranych terminów określonych w k.p.a.¹⁶ Powoduje to, że ewentualne zawieszenie postępowania ad-

¹³ Tak M. Błachucki, *Charakter prawny postępowania antymonopolowego*, [w:] *Nowe problemy badawcze w teorii prawa administracyjnego*, red. J. Boć, A. Chajbowski, Wrocław 2009, s. 796; D. Sylwestrzak, *Postępowanie przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*, Warszawa 2012, s. 189.

¹⁴ Postanowienia Prezesa UOKiK w sprawach DOK3-421/42/04, DOK-1-422/13/05, DOK3-421-11/06, DKK1-421-18/07, DKK1-422/22/15, DKK1-421/43/15 czy DKK-2.421.60.2018, niepubl.

¹⁵ T. Woś, *Glosa do wyroku SN z dnia 26 listopada 1993 r., III CZP 63/93*, PiP 1995, nr 5, s. 106.

¹⁶ To stanowisko jednoznacznie akceptuje doktryna (zob. B. Adamiak, *Glosa do wyroku WSA w Gliwicach z 3.12.2009 r., II SA/GI 434/09*, „Orzecznictwo Sądów Polskich” 2012, nr 2, s. 101; M. Romańska, [w:] *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019, LEX/el., art. 103; A. Wróbel, [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, Warszawa 2021, LEX/el., art. 103; J. Wegner, [w:] *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, red. W. Chróścielewski, Z. Kmiecik, Warszawa 2019, LEX/el., art. 103; G. Łaszczycza, [w:] C. Martysz, A. Matan, G. Łaszczycza, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, t. 1, Warszawa 2010, LEX/el., art. 103) i orzecznictwo (wyroki NSA: z dnia 26 stycznia 1993 roku, sygn. II SA 930/92, Wokanda 1993/7, s. 20; z dnia 28 kwietnia 2003 roku, sygn. II SA 3953/01, CBOSA; z dnia 30 czerwca 2010 roku, sygn. I OSK 81/10, CBOSA; wyroki WSA: z dnia 3 grudnia 2009 roku, sygn. II SA/GI 434/09, CBOSA; z dnia 3 września 2008 roku, sygn. I SA/Bk 170/08, CBOSA).

ministracyjnego, dla którego przepisy prawa materialnego przewidują termin na jego przeprowadzenie, nie wpływa na bieg tych terminów, które nadal płyną. Jeżeli zatem taki termin prawa materialnego upłynie w trakcie zawieszenia postępowania, to organ traci kompetencję do rozstrzygnięcia sprawy i takie postępowanie staje się bezprzedmiotowe. W sprawach kontroli koncentracji może to prowadzić do szczególnie groźnych dla interesu publicznego sytuacji w postaci milczącej autoryzacji antykonkurencyjnych koncentracji. Oznacza to, że w sprawach antymonopolowych z zakresu kontroli koncentracji aktualizuje się negatywna przesłanka zawieszenia postępowania na wniosek w postaci zagrożenia dla interesu społecznego. Co za tym idzie — zawieszenie na wniosek postępowania antymonopolowego w sprawach kontroli koncentracji jest prawnie niedopuszczalne.

Niedopuszczalność zawieszenia postępowania wyjaśniającego

Choć sprawy będące przedmiotem postępowania wyjaśniającego są sprawami antymonopolowymi jedynie *sensu largo*, samo zaś postępowanie wyjaśniające nie stanowi formy postępowania antymonopolowego, ale jest jedynie sformalizowaną procedurą, która może poprzedzać jego wszczęcie, to dla zupełności analizy warto wskazać, że postępowanie wyjaśniające nie może zostać zawieszone. Celem tego postępowania jest zasadniczo zebranie informacji, nie dochodzi w nim do konkretyzacji niczyich praw czy obowiązków kogokolwiek, a więc nie ma stron. Powoduje to, że zawieszenie postępowania na wniosek w ogóle nie wchodzi w grę. Podobnie nie ma możliwości zawieszenia postępowania z urzędu, gdyż w postępowaniu tym nie dochodzi do żadnego merytorycznego rozstrzygnięcia o sytuacji prawnej kogokolwiek, a tego dotyczą przesłanki zawieszenia z art. 97 k.p.a.

Zaskarżalność postanowień w przedmiocie zawieszenia postępowania antymonopolowego

W doktrynie toczy się spór dotyczący zaskarżalności postanowienia w przedmiocie zawieszenia postępowania antymonopolowego. Jedni autorzy podkreślają, że na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania na podstawie

art. 87 ust. 3 u.o.k.k. zażalenie nie przysługuje¹⁷. Natomiast część przyjmuje, że z uwagi na treść art. 101 § 3 k.p.a. w zw. z art. 83 u.o.k.k. na postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania przysługuje zażalenie¹⁸. Czasem również wyrażano twierdzenie, że stosownie do art. 141 § 1 k.p.a. w zw. z art. 83 u.o.k.k. na postanowienie wydane na podstawie art. 87 ust. 3 u.o.k.k. nie przysługuje zażalenie, zawieszenie postępowania zaś, opierając się na przesłankach wskazanych w przepisach k.p.a., następuje w drodze postanowienia zaskarżalnego na podstawie art. 101 § 3 k.p.a. w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 u.o.k.k.¹⁹

Bliższa analiza instytucji zawieszenia postępowania uregulowanej w u.o.k.k. i k.p.a. prowadzi do wniosku, że w każdym przypadku zawieszenia postępowania przysługuje zażalenie. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie modyfikuje bowiem w tym zakresie regulacji kodeksowej, ale ją uzupełnia, wprowadzając dodatkową przesłankę fakultatywnego zawieszenia postępowania antymonopolowego. Natomiast zawieszenie postępowania to ta sama instytucja procesowa na gruncie obydwu aktów — przybiera tę samą formę prawną i wywołuje te same skutki prawne. Dlatego twierdzenie, że racjonalny ustawodawca różnicuje zaskarżalność tego samego co do formy i istoty aktu administracyjnego, jest wykluczone z punktu widzenia systemowego. Co więcej, skoro zawieszenie postępowania zaburza sprawny przebieg postępowania, wpływając na prawo strony do szybkiego i sprawnego uzyskania rozstrzygnięcia, to uzasadnia to twierdzenie, że celowe jest, aby w każdym przypadku istniała możliwość kontrolowania tej czynności przez właściwy sąd.

Kontrola czynności Prezesa UOKiK w przedmiocie zawieszenia postępowania

Niezaskarżalne postanowienia o odmowie zawieszenia i podjęciu zawieszono-
nego postępowania antymonopolowego nie podlegają kontroli ani instancyjnej,
ani sądowej, co potwierdza orzecznictwo Prezesa UOKiK²⁰. Natomiast postano-

¹⁷ K. Kowalik-Bańczyk, [w:] *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, red. T. Skoczny, Warszawa 2014, Legalis/el., art. 87; K. Kohutek, [w:] K. Kohutek, M. Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2008, LEX/el., art. 87.

¹⁸ D. Sylwestrzak, *op. cit.*, s. 190.

¹⁹ *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, red. C. Banasiński, E. Piontek, Warszawa 2009, LEX/el., art. 87; M. Błachucki, *Rola i właściwość sądów powszechnych i administracyjnych w sprawach antymonopolowych w świetle najnowszego orzecznictwa i zmian normatywnych*, „Studia Prawnicze” 2017, nr 3, s. 128.

²⁰ Postanowienia Prezesa UOKiK w sprawach DKK1-421/43/15 czy DOK3-421-11/06, niepubl.

wienia Prezesa UOKiK o zawieszeniu lub odmowie podjęcia postępowania antymonopolowego są zaskarżalne. Zażalenia na te postanowienia będą podlegały rozpoznaniu przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a nie sąd administracyjny²¹. Co ważne, wnioski doktryny są zbieżne z praktyką Prezesa UOKiK²².

Wnioski

Przeprowadzone badania wykazały, że regulacja zawieszenia postępowania antymonopolowego jest dowodem na szczególny charakter tej procedury administracyjnej. Nie oznacza to jednak, że należy wybiórczo stosować normy k.p.a. w postępowaniu antymonopolowym, zwłaszcza w stosunku do instytucji wspólnych dla k.p.a. i u.o.k.k. Powoduje to, że nie ma podstaw, aby traktować postanowienia o zawieszeniu postępowania wydawane na podstawie u.o.k.k. jako niezaskarżalne, w odróżnieniu od postanowień wydawanych na podstawie k.p.a. Takie zróżnicowanie nie ma oparcia w wykładni systemowej i prowadzi do braku spójności przepisów, a na dodatek jest rozwiązaniem nielogicznym.

Wyniki badań dają podstawę do uznania, że postępowanie antymonopolowe nie może być zawieszane na wniosek. Wynika to z brzmienia art. 103 k.p.a. i materialnego charakteru terminów w sprawach z zakresu kontroli koncentracji. Powoduje to konieczność fundamentalnej zmiany praktyki decyzyjnej Prezesa UOKiK, gdyż prowadzi ona do skutków nie do pogodzenia z interesem społecznym (publicznym). Potencjalne skutki instrumentalnego wykorzystywania przez przedsiębiorców dotychczasowego orzecznictwa Prezesa UOKiK w tym zakresie stwarza bardzo duże niebezpieczeństwo autoryzacji antykonkurencyjnych koncentracji. Jednocześnie nie istnieją prawne możliwości rektyfikacji takich czynności organu antymonopolowego, a dalsze orzekanie w sprawach zawieszonych, w których upłynął termin materialnoprawny, jest oczywiście bezpodstawne i stanowi rażące naruszenie prawa.

Przeprowadzone badania pokazują zatem, jak złożony charakter ma postępowanie antymonopolowe, co czyni zeń inspirujący przedmiot badań.

²¹ M. Błachucki, *System postępowania...*, s. 418.

²² Postanowienia Prezesa UOKiK w sprawach DKK1-421-18/07 czy DKK-2.421.60.2018, niepubl.

Bibliografia

- Adamiak B., *Glosa do wyroku WSA w Gliwicach z 3.12.2009 r., II SA/GI 434/09*, „Orzecznictwo Sądów Polskich” 2012, nr 2.
- Błachucki M., *Charakter prawny postępowania antymonopolowego*, [w:] *Nowe problemy badawcze w teorii prawa administracyjnego*, red. J. Boć, A. Chajbrowicz, Wrocław 2009.
- Błachucki M., *Rola i właściwość sądów powszechnych i administracyjnych w sprawach antymonopolowych w świetle najnowszego orzecznictwa i zmian normatywnych*, „Studia Prawnicze” 2017, nr 3.
- Błachucki M., *System postępowania antymonopolowego w sprawach kontroli koncentracji przedsiębiorców*, Warszawa 2012.
- Ereciński T., *Postępowanie w sprawach o przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym*, „Państwo i Prawo” 1991, nr 1.
- Guziński M., Kocowski T., *Struktura prawna władczych działań organów administracji w procesie prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego*, „Państwo i Prawo” 1994, nr 9.
- Jaśkowska M., Wilbrandt-Gotowicz M., Wróbel A., *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, Warszawa 2021, LEX/el.
- Kmieciak Z., *Postępowanie w sprawach ochrony konkurencji a koncepcja procedury hybrydowej*, „Państwo i Prawo” 2002, nr 4.
- Kocowski T., *Reglamentacja działalności gospodarczej*, [w:] *System Prawa Administracyjnego*, t. 8a. *Publiczne prawo gospodarcze*, red. R. Hauser, Z. Niewiadomski, A. Wróbel, Warszawa 2013.
- Kocowski T., Małecki W., *Niezbędność organów państwowego nadzoru policyjnego w gospodarce*, „Prawo” 331, 2020.
- Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, red. W. Chróścielewski, Z. Kmieciak, Warszawa 2019, LEX/el.
- Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019, LEX/el.
- Kohutek K., Sieradzka M., *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2008, LEX/el.
- Martysz C., Matan A., Łaszczycza G., *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, t. 1, Warszawa 2010, LEX/el.
- Sylwestrzak D., *Postępowanie przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*, Warszawa 2012.
- Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, red. C. Banasiński, E. Piontek, Warszawa 2009.
- Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, red. T. Skoczny, Warszawa 2014, Legalis/el.
- Waligórski M., *Polskie prawo procesowe cywilne. Dynamika procesu (postępowanie)*, Warszawa 1947.
- Woś T., *Glosa do wyroku SN z dnia 26 listopada 1993 r., III CZP 63/93*, „Państwo i Prawo” 1995, nr 5.

Suspension of Antimonopoly Proceedings and Judicial Review of the Actions of the President of the Office for Competition and Consumer Protection in This Regard

Summary

The subject of the article is an analysis of the institution of suspension of antimonopoly proceedings. A review of different types of cases examined in the course of proceedings before the President of Office for Competition and Consumer Protection (OCCP) has shown that these proceedings may be suspended only *ex officio*. In this respect the article revises the hitherto prevailing views of the legal doctrine and the jurisprudence of the OCCP President on the admissibility of suspension upon request of antimonopoly proceedings in merger control cases. The article's findings also challenge the common view that suspension orders, when issued on the basis of the Antimonopoly Act, are not appealable. The article also indicates that the judicial control of the antimonopoly authority's actions on suspension of proceedings is exercised by the common courts and the Supreme Court.

Keywords: antimonopoly proceedings, suspension of proceedings, administrative appeal, President of the Office for Competition and Consumer Protection, antimonopoly court.